Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2013-103 d.d. 3 april 2013
(mr. H.J. Schepen, voorzitter, mr. J.W.M. Lenting en mr. A.M.T. Wigger, leden en mevrouw mr. F. Faes, secretaris)

Samenvatting

Consument heeft met ex-partner een kredietovereenkomst bij Aangeslotene gesloten. Consument stelt zich op het standpunt dat de vordering van Aangeslotene uit hoofde van de kredietovereenkomst is verjaard. De Commissie is van oordeel dat de vordering van Aangeslotene op Consument uit hoofde van de kredietovereenkomst is verjaard. Geen (tijdige) stuiting door Aangeslotene.

Consument,

tegen

de naamloze vennootschap Finatabank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument, ontvangen op 11 juni 2012;
- het verweerschrift van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.

Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.
Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 8 maart 2013 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:
3.1. Op 9 februari 2000 heeft Consument samen met haar (inmiddels ex-)echtgenoot een overeenkomst gesloten met Aangeslotene van een doorlopend krediet onder

contractnummer 0 (hierna: de kredietovereenkomst). In 2002 is het huwelijk van Consument ontbonden en is in het echtscheidingconvenant opgenomen dat de aflossing van de kredietovereenkomst voor rekening van de man komt.

3.2. Aangeslotene heeft de kredietovereenkomst op 17 juli 2003 opgezegd, waarop de vordering ineens opeisbaar is geworden. Aangeslotene heeft de vordering uit hoofde van de kredietovereenkomst aan een incassobureau overgedragen. Tevens heeft Aangeslotene Consument in het BKR-register doen opnemen.

3.3. In 2004 is op de ex-echtgenoot van Consument de wettelijke schuldsaneringregeling van toepassing verklaard. De ex-echtgenoot heeft per 26 oktober 2007 een schone lei gekregen. In het kader van de wettelijke schuldsaneringregeling heeft de ex-echtgenoot een bedrag van € 9.920,95 aan Aangeslotene betaald.

3.4. Bij brief van 19 juli 2006 heeft Aangeslotene Consument verzocht om contact met haar op te nemen, nu het Aangeslotene niet is gelukt om Consument te bereiken. Bij brief van 31 juli 2006 heeft Aangeslotene Consument verzocht om een formulier in te vullen en te retourneren. Daarop is door de advocaat van Consument bij brief van 9 augustus 2006 gereageerd. In die brief is onder meer vermeld, dat volgens Consument Aangeslotene te kennen heeft gegeven dat zij niet voor de schuld aansprakelijk zou worden gehouden.

3.5. Bij brief van 14 augustus 2011 heeft Consument bij Aangeslotene gereclameerd over het feit dat zij nog steeds bij het BKR geregistreerd staat met betrekking tot het onderhavige krediet.

3.6. Namens Aangeslotene heeft Antera Incasso BV bij brief van 27 september 2011 (met als bijlage de brief van 22 augustus 2011 aan Consument met onjuiste adressering) Consument aansprakelijk gehouden voor de resterende vordering uit hoofde van de kredietovereenkomst.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert primair dat Aangeslotene Consument niet langer houdt aan de verplichtingen uit hoofde van de kredietovereenkomst. Voorts vordert Consument dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot verwijdering van de gegevens van Consument uit het BKR.

4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:

- Aangeslotene heeft aan Consument de toezegging gedaan dat Aangeslotene geen incassopogingen zal doen.
- De vordering van Aangeslotene op Consument uit hoofd van de kredietovereenkomst is verjaard. De kredietovereenkomst is op 9 februari 2000 afgesloten. Binnen vijf jaar had Aangeslotene een stuitingshandeling moeten verrichten. Consument heeft echter niets ontvangen wat de verjaring heeft gestuit.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. De Commissie acht de primaire vordering van Consument toewijsbaar omdat het door haar gedane beroep op verjaring slaagt. Daartoe overweegt de Commissie het volgende.

5.2. In het kader van het beroep op verjaring is artikel 3:307 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) van toepassing. Op grond van het genoemde artikel verjaart een rechtsvordering als de onderhavige door verloop van vijf jaren na aanvang van de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden, tenzij de verjaring tijdig is gestuit. Ingevolge artikel 3:317 lid 1 BW wordt de verjaring van een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis gestuit door een schriftelijke aanmaning of door een schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt.

5.3. Vast staat dat tussen Aangeslotene en Consument op 9 februari 2000 de kredietovereenkomst is gesloten. De kredietovereenkomst is op 17 juli 2003 opgezegd en is de vordering ineens opeisbaar geworden. Tevens staat vast dat er in juli 2006 een tweetal brieven aan Consument zijn verzonden in verband met de kredietovereenkomst.

5.4. In het licht van het bovenstaande is derhalve de verjaringstermijn gaan lopen op 17 juli 2003. De Commissie zal moeten beoordelen of de verjaring vanaf 17 juli 2003 tijdig is gestuit door Aangeslotene.

5.5. Naar oordeel van de Commissie kunnen de brieven van juli 2006 niet als een stuitingshandeling als bedoeld in artikel 3:317 lid 1 BW worden gezien; de brieven bevatten geen mededeling waarin Aangeslotene zich ondubbelzinnig haar recht op nakoming voorbehoudt.
Aangeslotene heeft aangegeven dat de verjaring is gestuit door haar brief van 16 juni 2008 aan Consument. Consument heeft ter zitting betwist deze brief te hebben ontvangen. Nu Aangeslotene zich beroept op het rechtsgevolg van de door haar tot Consument gerichte verklaring, rust op haar de bewijslast dat deze verklaring Consument (tijdig) heeft bereikt. Aangeslotene heeft niet aangetoond dat Consument deze brief (tijdig) heeft ontvangen. De brief is niet aangetekend verzonden en ook uit de "behandelhistorie" van het incassobureau blijkt niet van verzending van deze brief. Nu niet is komen vast te staan dat Consument de brief van 16 juli 2008 heeft ontvangen, is de verjaringstermijn niet voor 17 juli 2008 gestuit, en is geen nieuwe verjaringstermijn van vijf jaar gaan lopen, waardoor een eventuele vordering van Aangeslotene op Consument is verjaard. Ook zijn geen omstandigheden gesteld of gebleken die zouden meebrengen dat het beroep van Consument op verjaring naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. De vordering van Consument zal derhalve worden toegewezen.

5.6. Nu de Commissie van oordeel is dat er sprake is van verjaring, dient Aangeslotene de persoonsgegevens van Consument dienovereenkomstig in het BKR -register te doen aanpassen. Nu het beroep van Consument op verjaring slaagt, behoeven de overige twistpunten geen bespreking meer.

5.7. Nu Consument in het gelijk wordt gesteld, dient Aangeslotene tevens het door Consument verschuldigde klachtgeld ad € 50,- voor de behandeling van het onderhavige geschil te vergoeden.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat Aangeslotene de vordering op Consument dient aan te merken als verjaard vanaf 17 juli 2008. Aangeslotene dient er zo spoedig mogelijk voor zorg te dragen dat de persoonsgegevens van Consument in het BKR-register daaraan worden aangepast. Tevens dient Aangeslotene binnen een termijn van vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd aan de Consument haar eigen bijdrage aan de behandeling van deze klacht, zijnde €50,-, te vergoeden.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak.